

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1998

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ Γ. ΤΣΟΠΑΝΑΚΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἰωάννης Πεσμαζόγλου κατὰ τὴν παρουσίαση τῆς ἀναδημοσιεύσεως τῶν *Οἰκονομικῶν Ἀναλύσεων καὶ Προτάσεων*, τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ξενοφῶντος Ζολώτα λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τιμᾷ ἀπόψε τὸ ἐπιστημονικὸ ἔργο τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ξενοφῶντος Ζολώτα καὶ ἐπισημαίνει τὴ σημασία καὶ τὶς προεκτάσεις του στὴν Ἑλλάδα καὶ διεθνῶς. Ἡ παρουσίαση αὐτὴ πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν πρόσφατη ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, κειμένων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ - Καθηγητοῦ κ. Ζολώτα σὲ τρεῖς τόμους συνολικὰ 1721 σελίδων. Στους δύο τόμους στὰ ἑλληνικά, περιλαμβάνονται μελέτες 1178 σελίδων, κυρίως πάνω σὲ θέματα τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τὶς κατευθύνσεις τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Σὲ τρίτο τόμο ἄνω τῶν 500 σελίδων, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναδημοσιεύει ὑπομνήματα ἢ ὁμιλίες τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ζολώτα στὰ ἀγγλικά — κυρίως ἀναλύσεις καὶ προτάσεις ἐπὶ νομισματικῶν καὶ διεθνῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων στὶς δεκαετίες ποὺ ἀκολούθησαν τὴ λήξη τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἀποτέλεσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀντικείμενο ἐπεξεργασίας καὶ συνεννοήσεων μεταξὺ κυβερνήσεων ἢ στὸ πλαίσιο διεθνῶν ὀργανισμῶν.

Ἡ παρουσίαση αὐτὴ προσφέρει τὴν εὐκαιρία νὰ καταστεῖ βαθύτερα συνειδητὴ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἔθνικὴ συμβολὴ τοῦ Καθηγητῆ Ζολώτα σὲ προβλήματα ποὺ ὑπῆρξαν καὶ παραμένουν διεθνῶς κρίσιμα. Στὴν Ἑλλάδα συναφῆ θέματα ἀντιμετωπίστηκαν μεταπολεμικά, κατὰ κανόνα ὕστερ' ἀπὸ συνεννοήσεις μὲ τὸν Καθηγητὴ κ. Ζολώτα, μὲ ἀντίστοιχες λύσεις καὶ γόνιμα ἀποτελέσματα. Τὰ κείμενα ποὺ δημοσιεύονται συνιστοῦν τμῆμα τοῦ συνολικοῦ ἔργου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἀναφέρονται στὴν εὐρύτερη συμβολὴ του ὡς Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκπροσώπου τῆς χώρας σὲ θεσμοὺς καὶ χειρισμοὺς διεθνῶς νομισματικῆς καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας, καθὼς καὶ σὲ ἐλληνικὲς κυβερνητικὲς ἀποφάσεις. Πρέπει ἐδῶ νὰ

έπιστημανθεί ότι τὸ ἐπιστημονικὸ - ἐπιτελικὸ ἔργο καὶ ἡ συνέπεια τοῦ τιμωμένου Ἀκαδημαϊκοῦ, ἰδιαίτερα στὶς μεταπολεμικὲς ἀναλύσεις καὶ πρωτοβουλίες του, πέραν ἀπὸ τὶς γενικώτερες ἐπιστημονικὲς θέσεις καὶ ἐπεξεργασίες ποὺ περιλαμβάνουν, ἀποτελοῦν καὶ ἀσφαλῆ δείγματα καὶ ἐρείσματα σύγχρονου οἰκονομικο-πολιτικοῦ στοχασμοῦ, ποὺ ἀνταποκρίνεται στὶς πνευματικὲς ἀναζητήσεις καὶ ἀνανεωτικὲς προτάσεις καὶ πρωτοβουλίες τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐπὶ εἴκοσι χρόνια συνολικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δώδεκα μεταξὺ 1955 καὶ 1967 χωρὶς διακοπή, διετέλεσε ὁ Καθηγητὴς Ξενοφῶν Ζολώτας Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἔγιναν σημαντικὲς ἀλλαγές στὶς κατευθύνσεις λειτουργίας καὶ πολιτικῆς τοῦ Ἰδρύματος. Θεμελιώθηκε συνεχῆς καὶ συστηματικὴ συνεργασία μὲ τὴν ἐκάστοτε κυβέρνηση καὶ τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, γιὰ τὴν ἐνημέρωση καὶ ὑποβολὴ προβλέψεων καὶ προτάσεων πάνω σὲ θέματα νομισματικῆς ἰσορροπίας, οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης καὶ κοινωνικῆς προόδου. Οἱ κατευθύνσεις καὶ μέθοδοι αὐτὲς ἐνίσχυσαν ἀποφασιστικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ τὸν ἐπιτελικὸ καὶ συνολικὰ ρυθμιστικὸ χαρακτήρα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μὲ περιορισμὸ περιττῶν παρεμβάσεων ἢ καὶ ἐξειδικευμένων ἐλέγχων στὶς ἐν γένει συναλλαγές καὶ τὶς σχέσεις μεταξὺ ἐπιχειρήσεων καὶ ἐμπορικῶν τραπεζῶν. Ἰδιαίτερα σημαντικὴ ὑπῆρξε κατὰ τὴ δωδεκαετία 1955 ἕως 1967, ἡ συστηματικὴ παρακολούθηση τῶν συνολικῶν μεγεθῶν τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ διεθνῆ οἰκονομικὴ θέση καὶ πορεία τῆς χώρας. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ζολώτας ὑποστήριξε σταθερὰ τὴ διεθνῆ νομισματικὴν συνεργασία γιὰ τὴν περιφρούρηση τῆς σταθερότητας τῶν συναλλαγματικῶν ἰσοτιμιῶν στὸ πλαίσιο τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, στὴν ὑπεύθυνη διαμόρφωση τῶν ὁποίων εἶχεν ἐξαρχῆς ἐνεργὸ συμμετοχὴ καὶ σταθερὴ ἐπιρροή.

Στὴν ἀνάλυση καὶ τὸν καθορισμὸ τῶν προσανατολισμῶν καὶ χειρισμῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κρίσιμη ἦταν ἡ ἀναβάθμιση καὶ διεύρυνση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου καὶ τῶν ἐπιτελικῶν ἀρμοδιοτήτων της, ὡς σύγχρονος Κεντρικῆς Τραπεζῆς. Ἡ ἀνανέωση αὐτὴ συνδυάσθηκε μὲ ἐνδυνάμωση τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐρευνητικοῦ προσωπικοῦ στὴ Διεύθυνση Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπου μὲ αὐστηροὺς διαγωνισμοὺς προσελήφθησαν νέοι ἐπιστῆμονες καὶ ἀξιοποιήθηκαν σὲ σύγχρονο ἐπιτελικὸ ἔργο. Ἀναβαθμίσθηκαν ὅμως καὶ οἱ ἄλλες ὑπηρεσίες τῆς Τραπεζῆς, μὲ ἀποστολὲς καὶ προγράμματα γιὰ ἔρευνα, ἐνημέρωση καὶ μετεκπαίδευση στὶς ἀντιλήψεις, κατευθύνσεις καὶ μεθόδους ἐπιτελικοῦ ἔργου ἀναγνωρισμένων διεθνῶν ὀργανισμῶν. Οἱ πρωτοβουλίες καὶ τὸ ἔργο τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διαμορφώθηκαν σὲ συστηματικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὴν κυβέρνηση, κυρίως ἀλλ' ὄχι

μόνον, στὸν προγραμματισμὸ καὶ τὴ συνεπῆ ἐφαρμογὴ τῆς δημοσιονομικῆς, νομισματικῆς καὶ πιστωτικῆς πολιτικῆς, μὲ κυρίαρχες ἐπιδιώξεις τὴ σταθερότητα καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ σὲ ἀντιστοιχία μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν τῆς.

Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι στὴν περίοδο ἐκείνη, ἡ Ἑλλάδα ἐπέτυχε διεθνῶς ἐντυπωσιακὲς οἰκονομικὲς ἐπιδόσεις μὲ συστηματικὴ ἐπιδίωξη καὶ τῆς βασικῆς Συμφωνίας τοῦ 1961 γιὰ τὴ Σύνδεσή τῆς μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα — πού ἀργότερα ἀνεμορφώθη σὲ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσιὴ μὲ τὴ Συμφωνία τοῦ Μάαστριχτ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισημανθοῦν τὰ ἀκόλουθα:

Τὸ Ἀκαθάριστο Ἐγχώριο Προϊὸν μεταξὺ 1955 καὶ 1965 σὲ σταθερὲς τιμές, αὐξήθηκε κατὰ 6.8% τὸ χρόνο στὴν Ἑλλάδα, συγκριτικὰ μὲ 5.2% στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Ἀνὰ ἀπασχολούμενο, τὸ Ἀκαθάριστο Ἐγχώριο Προϊὸν σὲ σταθερὲς τιμές (δηλαδὴ ἡ «π α ρ α γ ω γ ι κ ὅ τ η τ α»), στὴν δεκάτια 1961-66, αὐξήθηκε στὴν Ἑλλάδα μὲ ἐτήσιο ποσοστὸ ἀνόδου 8.7%, ἐκ τῶν διεθνῶς ὑψηλοτέρων, ἔναντι 4.5% στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Οἱ ἐξαγωγὲς ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, αὐξήθηκαν σὲ σταθερὲς τιμές, μεταξὺ 1961 καὶ 1966 μὲ μέσο ἐτήσιο ρυθμὸ 13.3% στὴν Ἑλλάδα, ἔναντι 8% στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Ἡ παραγωγικότητα τῆς ἐργασίας στὴ βιομηχανία κατὰ τὴ δεκαετία 1960, ἔφθασε τὸ ἐντυπωσιακὰ ὑψηλὸ ἐτήσιο ποσοστὸ ἀνόδου 9% στὴν Ἑλλάδα, συγκριτικὰ μὲ 5.3% στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Ἡ πραγματικὴ ἀμοιβὴ ἀνὰ ἀπασχολούμενο σημείωσε μεταξὺ 1961 καὶ 1966 μέση ἐτήσια ἄνοδο 5.9%, συγκριτικὰ μὲ 5% στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Στὴν ἴδια χρονικὴ περίοδο οἱ ἀκαθάριστες ἰδιωτικὲς ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου ἐκ τ ὅ ς κ α τ ο ι κ ι ῶ ν, σὲ σταθερὲς τιμές, αὐξήθηκαν μὲ ἐτήσιο ρυθμὸ 11.7% στὴν Ἑλλάδα, ποσοστὸ κατὰ πολὺ ὑψηλότερο τοῦ ἀντιστοίχου στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα. Ὁ δείκτης τιμῶν καταναλωτῆ, πού ἀποτελεῖ τὸ σύνθετος μέτρο τοῦ Πληθωρισμοῦ, σημείωσε μεταξὺ 1954 (τὸ ἔτος πού ἀκολούθησε τὴν κρίσιμη ὑποτίμηση τῆς δραχμῆς τοῦ 1953) καὶ 1971, δηλαδὴ σὲ διάστημα 17 ἐτῶν, ἐ τ ῆ σ ι ο ρ υ θ μ ὸ ἀ ν ὄ δ ο υ 2.4% πού εἶναι ἐκ τῶν διεθνῶς χαμηλοτέρων. Ἀρνητικὴ ἐξέλιξη στὴν περίοδο ἀπὸ τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, ἀποτέλεσε ἡ ἐπέκταση τοῦ δημόσιου χρέους, πού ἔφθασε τὸ 12% τοῦ Ἀκαθάριστου Ἐγχωρίου Προϊόντος. Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ ὑπερέβη τὸ 50% τὸ 1985 καὶ τὸ 110% τὸ 1993, μὲ μικρὴ ἀλλ' ἀξιόπρὸσεκτη κάμψη τὸ 1997. Ἡ διόγκωση τοῦ δημοσίου χρέους ἀποτέλεσε σοβαρὴ ἀνωμαλία μετὰ τὸ 1980 καὶ ὁ ἀποτελεσματικὸς περιορισμὸς του, συνιστᾷ κρίσιμη ἐπιδίωξη γιὰ τὴν ἐπανάληψη μιᾶς ἰσχυρῆς οἰκονομικῆς προόδου στὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ζολώτας παραιτήθηκε ἀπὸ Διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ 1967, μετὰ τὴν παύση λειτουργίας τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Ἐπανήλθε τὸ 1974 καὶ στὴν ἐξαετία 1975-81 ἐπετεύχθησαν ἐκ νέου θετικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν ἐπανάληψη μιᾶς ὑγιοῦς καὶ ἰσχυρῆς οἰκονομικῆς προόδου.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Ζολώτας συστηματικὰ ὑποστήριξε τὴν εὐ ρ ὄ τ ε ρ α σ η μ α ν τ ι κ ῆ ἀπόφαση συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα, πού θεμελιώθηκε μὲ τὴ Συμφωνία Σύνδεσης τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1961. Σὲ ὁμιλία του στὴν Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὴν 13ῃ Ἀπριλίου 1976, παρουσίασε τὰ ἀποφασιστικὰ πλεονεκτήματα τοῦ προσανατολισμοῦ αὐτοῦ, τόσον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ γιὰ τὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χῶρες καὶ τοὺς λαοὺς των. Τόνισε ἐπίσης τὴν ἐπιβαλλόμενη ἐνεργὸ ἀξιοποίηση καὶ ἐπιτάχυνση τῆς ὅλης διαδικασίας. Ἀντίστοιχες ἀπόψεις ὑποστήριξε ὁ Ἀκαδημαϊκὸς - Καθηγητὴς τῆ 2α Ἰουνίου 1978 στὸ Ἰνστιτούτο Τραπεζικῶν Ἐρευνῶν, στὴν ἀνάλυσή του μὲ τὸν τίτλο «Ἡ θετικὴ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα». Σὲ ἄλλη ὁμιλία του στὴν Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας τὴν 28ῃ Μαρτίου 1991, ἐπεσήμανε τὰ προβλήματα καὶ τὶς προοπτικὲς τῆς οἰ κ ο ν ο μ ι κ ῆ ς καὶ ν ο μ ι σ μ α τ ι κ ῆ ς ἀλλὰ καὶ τῆς π ο λ ι τ ι κ ῆ ς ἐνότητος τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν στὸ πλαίσιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, πού εἶχε στὸ μεταξύ τὸ 1992 συμφωνηθεῖ καὶ καθιερωθεῖ. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς τόνισε τὴν κρίσιμη ἀλληλεξάρτηση τῶν διαδικασιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάγκη παραγωγῆς κυβερνήσεων τῶν χωρῶν μελῶν, συμπεριλαμβανομένης βέβαια καὶ τῆς Ἑλλάδας.

Μεταξὺ τῶν κειμένων πού περιλαμβάνονται στὸν τρίτο τόμο τῶν προσφάτων Ἀναδημοσιεύσεων τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπάρχουν καὶ ἐξειδικευμένες ἀναλύσεις ἰδιαίτερα στὰ ἀκόλουθα προβλήματα εὐρείας διεθνοῦς σημασίας: Τὰ μέτρα καὶ οἱ θεσμοὶ γιὰ τὴ θεμελίωση τῆς διεθνοῦς νομισματικῆς τάξης, ἡ ἐξασφάλιση διεθνοῦς νομισματικῆς σταθερότητας, ἡ ἀνάγκη θεμελίωσης - καθιέρωσης καὶ συνεποῦς ἐφαρμογῆς κανόνων διεθνοῦς νομισματικῆς συμπεριφορᾶς.

Τὸν Ἰανουάριο 1960 ὁ Καθηγητὴς Ζολώτας ὀρίσθηκε μέλος τῆς «Ἐπιτροπῆς τῶν Τεσσάρων Σοφῶν», μὲ ἀποστολὴ τὴν ἐξέταση καὶ ὑποβολὴ προτάσεων γιὰ τὴν ἀναμόρφωση τοῦ ἕως τότε Ὄργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας». Τὰ ἄλλα μέλη ἦταν ὁ πρῶν Ἰφυπουργὸς Οἰκονομικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Randolph Burgess, ὁ πρῶν Ἰφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Sir Paul - Gore Buth καὶ ὁ Bernard Clappier, Διοικητὴς τῆς Τραπεζικῆς τῆς Γαλλίας. Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ εἰσῆγησις καὶ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης, ὀδήγησαν στὴν ἴδρυση τοῦ «Ὄργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀνάπτυξης», γνωστοῦ ὡς ΟΟΣΑ, μὲ εὐρύτερες ἀρμοδιότητες καὶ κύριο ἔργο τὸ συντονισμὸ καὶ τὴν ἐνίσχυση τῶν διαδικασιῶν καὶ συνεργασιῶν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν τους — ἀποστολὴ τῆς ὁποίας ἡ πραγματοποίηση ἀποτέλεσε ἀπὸ χρόνια σταθερὴ πρότασις καὶ ἐπιδίωξις τοῦ Καθηγητῆ Ζολώτα — μὲ ἀναλυτικὲς ὑποδείξεις ὡς πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς μεθόδους λειτουργίας τοῦ νέου Ὄργανισμοῦ.

Ἐκ τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ προτάσεις τοῦ ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἑλλάδος στὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμεῖο καὶ τῆ Διεθνῆ Τράπεζα, προέκυψε τὸ βιβλίον τοῦ μετὸν τίτλον «International Monetary Issues and Development Policies», ποῦ σχολιάσθηκε πολὺ θετικὰ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Ἀποθεματικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κ. Paul Volcker. Ἀπὸ τὸ 1986 ὁ Καθηγητὴς Ζολώτας ὑπηρέτησε ὡς Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ Νομισματικὴ Ἐνωση τῆς Εὐρώπης, μετὰ τὴ Συμπροεδρία τῶν κ.κ. V. Giscard d'Estaing καὶ Helmut Schmidt.

Μεταξὺ τῶν παρεμβάσεων τοῦ Καθηγητῆ Ζολώτα στὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμεῖο, ἐντυπωσιακὲς ὑπῆρξαν καὶ παραμένουν — ὅταν ἐπανερχοῦντο εἰς τὴ μνήμη τῶν ὅσων τὶς ἀκούσαν ἢ ἐπληροφορήθηκαν — οἱ δύο σύντομοι ὁμιλίαι τοῦ μετὰ λέξεις εὐρύτατα καθιερωμένους ἐν ἀγγλικῇ ἢ καὶ ἄλλῃ ξένη γλῶσσῃ, ποῦ ὅμως ἐξ ὀλοκλήρου προέρχονται ἀπὸ τὰ ἑλληνικά. Ἡ ἀκρίβεια καὶ δεξιοτεχνία ἐν τῇ παρουσίᾳ, καθὼς καὶ τὸ μήνυμα ποῦ μετέφεραν οἱ ὁμιλίαι ἐκεῖνες, προκάλεσαν εὐρύτατη ἐντύπωση ἐν τῇ πολυπληθῇ συνέλευσιν τῶν διεθνῶν ἐκπροσώπων. Διαβάζω τὶς δύο πρῶτες παραγράφους καὶ ὑπερθεωρῶ τὴν προέλευσιν τῶν λέξεων ἀπὸ τὰ ἑλληνικά. Τὸ κείμενον δημοσιεύθηκε ἐν τῇ πρώτῃ σελίδᾳ τῆς μεγάλῃς ἡμερησίας «New York Times».

«I eulogize the archons of the Panethnic Numismatic Thesaurus and the Oecumenical Trapeza for the orthodoxy of their axioms, methods and policies, although there is an episode of cacophony of the Trapeza with Hellas» — ἢ ἀναφορὰ γίνεται ἐν τῇ λέξει Greece, ποῦ δὲν ἔχει ἑλληνικὰς ρίζας.

«With enthusiasm we dialogue and synagonize at the synods of our didymous Organizations in which polymorphous economic ideas and dogmes are analyzed and synthetized».—Τὸ κείμενον συνεχίζεται καὶ ὀλοκληρώνεται μετὰ ἄλλας τρεῖς παραγράφους — πάντοτε μετὰ λέξεις καὶ ἐκφράσεις συγκροτημένους ἀπὸ ἑλληνικὰς λέξεις.

Κριτήρια καὶ κατεύθυνση ἐν τῇ ἐκπλήρῳσιν τῶν καθηκόντων καὶ πρωτοβουλιῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ζολώτα, ἀποτελέσαν σταθερὰ καὶ ἀποκλειστικὰ ἢ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια καὶ ἀκρίβεια ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν προαγωγήν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ἢ ἀνανέωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ γενικώτερου στοχασμοῦ μετὰ προώθησιν ὑπεύθυνων σύγχρονων πρωτοβουλιῶν. Ἀπὸ τῆς σταθερῆς, ὑπεύθυνης καὶ γόνιμης αὐτῆς προσήλωσης οὐδέποτε ἀπομακρύνθηκε ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κύριος Ζολώτας.

Εὐχαριστῶ.